

QUAN LES DONES HAVIEN DE PINTAR FLORS, PINTORES PIONERES DE LA SALA PARÉS

LES FLORS, LA NATURA: UNA EVOCACIÓ CONSTANT

Al llarg de la Història de l'Art han sigut moltes les artistes i els artistes que per diferents motius van decidir dirigir la seva atenció al món vegetal i plasmar als seus llenços tota la simbologia de les flors, del jardí i, perquè no, del paradís personal de cadascuna d'elles.

Arribats ja a la segona mitat del segle XIX la ciutat de Barcelona era un entorn urbà cada cop més industrialitzat i allunyat de la natura, en contraposició a finals de segle va haver un ressorgiment de tot allò tan idealitzat i enyorat com era el món rural.

A la ciutat es necessitava el contacte amb aquell món senzill i aromàtic del camp, del bosc i de les flors i a manca de poder respirar natura es van posar de moda diversos esdeveniments per evocar-la. L'horticultura es va posar de moda i els urbanites la practicaven en jardins particulars, en petits horts als afores, o a les terrasses dels seus habitatges on conreaven una gran diversitat de plantes en torretes. L'horticultura es va convertint en tot un passatemps pels barcelonins que s'afanyaven a participar en els concursos de flors i d'art floral, uns espais que estaven molt concorreguts de visitants. També a final de segle XIX i començament del XX l'ajuntament organitzava anualment *La batalla de les flors*, una gran festa amb la desfilada d'unes carrosses

engalanades completament de flors des d'on les joves participants llençaven tota mena de flors als espectadors i vianants que gaudien del acolorit espectacle.

Paral·lelament a tots aquests esdeveniments populars un corrent artístic i intel·lectual, nou i trencador, que inundava a moltes ciutats europees, va trobar a Barcelona un terreny especialment adobat que convertí la ciutat en una gran representant del *Modernisme*. Una part d'aquesta herència, per sort, ha arribat fins als nostres dies, aquest agosarat corrent modernista no tan sols va deixar petjada a l'arquitectura, la pintura, la música i la literatura, sinó que trobem el seu segell genuí en el disseny d'objectes molt més quotidians, com pot ser la moda, la tipografia dels diaris, les joies, la decoració interior dels habitatges, a les arts aplicades, etc. Els barcelonins descobrien l'inconfusible *Coup de fuet*, sinuós i orgànic, en qualsevol indret de la ciutat i a qualsevol objecte d'us diari.

LES PINTORES DE FLORS...

Coincidint en aquesta última dècada del segle XIX un grup molt considerable de pintores van dedicar la seva carrera a les flors. En realitat podien estar tan fascinades per aquest món vegetal-tan evocador i atàvic- com per dedicar-se a plasmar gran diversitat de flors als llenços, però també hi havia un altre motiu, no tan bucòlic, com la impossibilitat amb la que es van trobar d'assistir a les classes de nu a La Llotja, o a qualsevol altra acadèmia privada, fet que els hagués facilitat la dedicació professional al retrat o a la figura. Per això es pot dir que la societat patriarcal tan asfixiant i castrant per les dones va facilitar que un important nombre de pintores aconseguissin dur a terme una carrera pictòrica, mitjançant unes composicions personals i originals on cadascuna d'elles ens descobreix els matisos més genuïns de la seva personalitat.

L'exposició està dedicada a aquest cercle de pintores del modernisme català algunes de les quals van desenvolupar una llarga trajectòria que arribà fins la dècada de 1930. Algunes de les nostres protagonistes han estat rescatades del més profund pou de l'oblit i el principal objectiu de l'exposició ha estat visualitzar-les i donar a conèixer les seves obres, creiem que ha arribat el moment de reivindicar-les.